

hvort i Genhold til bemeldte Lovs § 6 2det Stykke fragaar det Beløb, der maatte blive afkrævet Postdampskibet i Afgift til Sælunds særlige Kasse."

(Sfr. Forslag Nr. 11 og 75).

vedtoges enstemmig med 79 Stemmer.

Forslag Nr. 75 til § 26 af Samme, tiltraadt af Udvalget:

Nr. 3 udgaar. (Sfr. Nr. 11 og 33.)

vedtoges uden Afstemning.

6) Forslag af Justitsministeren til § 3:

B. Udgiftspost 4. b. (Rentefrit Forskud til løbende Udgifter ved Sindspsygeanstalten for Nørrejylland):

Summen 51,700 Rd. forhøjes med . . . . . 700 Rd.

vedtoges med 55 Stemmer mod 1.

Det Afsnit, som derpaa fattes under Forhandling, omfattede Vædringsforslagene under Nr. 44—48 (se Tillæg B. Spalte 1035—38) samt Vædringsforslagene under Nr. 3 og 4 (se Tidenden Spalte 4843—44).

Ordføreren (Scavenius): Under Nr. 44 har den høitærede Minister stillet Forslag om, at Loven af 2den Juli 1870 om Lønningerne for de civile Ministeriers Embeds- og Bestillingsmænd ogsaa skal gjøres gjældende for en større Del af Krigsministeriets Embedsmænd. Udvalget har allerede i sin Betænkning til 2den Behandling udtalt, at det var villigt til at anbefale, at de tre Kontorchefer og tre Fuldmægtige, som for Diebliffet ikke have faaet Ansættelse, bleve givne en saadan. Nu tillige at udvide Loven af 2den Juli 1870 til en Departementschef, en Kontorchef og tre Fuldmægtige, der allerede have faaet Ansættelse, men lønnes efter de ældre Regler, har Udvalget ikke set nogen overveiende Grund til at negte, og jeg skal altsaa paa Udvalgets Vegne erklære, at det tiltræder Forslaget under Nr. 44. — Under Nr. 45 har den ærede Minister stillet et Forslag om at faa bevilget de nødvendige Penge til, at han kan indkalde Forstærkningen. Som de Herrer jo ville erindre, blev det ved 2den Behandling vedtaget, at Forstærkningen ikke skulde indkaldes i det næste Finantsaar; Ministeren har imidlertid ikke troet at burde berolige sig derved, men har igjen opstillet Forslaget, og

Udvalgets Flertal har anset det for sin Pligt at støtte dette Forslag. Jeg veed, at det ikke vel er muligt at sige noget Nytt om denne Sag, men jeg skal dog selv med Fare for at trætte det høie Thing ikke selv blive træt af at udvikle de Grunde, hvorfor Udvalgets Flertal har ment, at Forstærkningen burde indkaldes. Jeg vil bede de Herrer at lægge Mærke til, at Hærlovens Revision er snart forestaaende, og det er af stor Betydning, at Forstærkningen engang bliver indkaldt og øvet, førend denne Revision sker, for at man dog kan se, hvorledes Forstærkningens nuværende Organisation er. Hidtil have vi kun en Forstærkning paa Papiret, den er hidtil ikke Andet end en Pensionsanstalt for veltjente Officerer og Underofficerer, men det er Flertallets Formening, at man bør lade den træde ud i Livet. Efter vor Mening er Forstærkningen en væsentlig Del af hele vort Hærvæsen, men ogsaa derom hersker der jo mange forskjelligte Ansuelser. Man har her ved 2den Behandling i Anledning af dette Forslag brugt Ordet „Almenvæbning“; man har ment, at ved dette magiske Ord kunde alle vort Forsvarsvæsens Brøst afhjælpes, men nu skulde jeg tillade mig at formene, at man just ved en fornuftig og tidsvarende Udvikling af de Elementer til en Forstærkning, som der ligger i Hærloven, vil komme til en sand Almenvæbning, thi det er ikke Almenvæbning, at man kun lader det toogtyve til trediveaarige Mandsskab i Farens Dieblif rykke i Marken for at forsvare sit Land,